

la veu de Benicarló

de Benicarló

ELS BENICARLANDOS ES FAN EMPREDENDORS PER EIXIR DE LA CRISI

BENICARLÓ DEDICARÀ QUASI DOS MESOS A HONRAR LA SEUA CARXOFA

ELS BENICARLANDOS ES FAN EMPRENEDORS PER EIXIR DE LA CRISI

text REDACCIÓ

Els benicarlandos s'han caracteritzat sempre per ser emprenedors. Ho han fet al llarg de la història amb la implantació de negocis que han donat vida al municipi i que han ajudat a la reactivació de l'economia. I ho fan ara creant noves alternatives d'ocupació gràcies a la instauració de nous comerços o negocis, que suposen l'esperança del 25% de la població que es troba a l'atur.

Les últimes dades, pel que fa al novembre del 2012, parlen de 2.778 persones a l'atur. El sector amb més incidència era el dels serveis, on hi ha 1.770 aturats. L'autoocupació és l'eixida a la crisi que han trobat els benicarlandos, que ha obligat l'àrea de Comerç de l'ajuntament a desdoblarse per poder donar resposta a la intensa demanda. Així, les últimes dades que es disposen, referents al període que abasta entre gener de 2010 i octubre de 2012, un total de 133 altes per 114 baixes tramitades. Entre els establiments de recent obertura hi ha botigues i locals de serveis, com és el cas d'immobiliàries, perruqueries, salons de bellesa o acadèmies, entre uns altres. La tendència actual és que el sector serveis

augmente en presència enfront del purament comercial. "S'obrin més negocis destinats al sector serveis, sobretot relacionats amb els serveis personals dedicats a la cura personal, com són perruqueries, salons de bellesa, o massatgistes. De la mateixa manera, també hi ha hagut un increment de botigues relacionades amb la venda d'alimentació especialitzada com és el cas de fruiteries o botigues regentades per persones que formen part de les diferents comunitats que integren la nostra societat, amb la qual cosa ha augmentat l'oferta d'aquest tipus de productes en els diferents barris", explica la tècnica de comerç, Cinta Pellicer. Així, un total de 45 establiments estan regentats per persones estrangeres. Els seus negocis es mouen entre les que serien les botigues tradicionals fins a locals de serveis com perruqueries, immobiliàries i locutoris.

INCREMENT DE VENEDORS AL MERCAT

En aquest sentit, el Mercat Central de Benicarló manté la seua ocupació de parades i fins i tot l'ha incrementat malgrat la conjuntura econòmica. De fet, en aquest període s'ha donat una empresa de baixa, però hi ha hagut dues empreses més d'alta, per la qual cosa "ja tenim 34 empreses operatives", assenyala Pellicer. Recentment han entrat en vigor les taxes que regulen la prestació del servei municipal

ve de la pàgina anterior

de mercat al detall, que no s'han augmentat en aquest exercici fiscal. Per a la edil de comerç i mercats, María Ortiz, l'objectiu del consistori és que "el mercat funcione", encara que va recordar que aquest mateix any està previst efectuar una nova subhasta dels llocs. "Actualment els venedors estan en precari i en uns mesos es realitzarà la nova adjudicació de llocs", va explicar. Amb la nova adjudicació també es pretén donar un pas al capdavant en la modernització del mercat. "Sabem que hi ha persones que s'estan plantejant sol·licitar un lloc en el mercat per a establir el seu negoci en el futur, i si bé la situació en precari que hi ha en aquests moments s'ha allargat per la conjuntura de crisi actual, som conscients que cal modernitzar les instal·lacions i adaptar-nos més als nous hàbits de compra", va indicar l'edil. És per això que des de l'àrea de comerç, s'està treballant en la redacció d'un informe que establisca els criteris que haurien de regular el funcionament de les instal·lacions i que han estat marcats per Salut Pública.

I PGOU PER REACTIVAR L'ECONOMIA

Fa quasi deu anys que Benicarló va iniciar el procés de revisió del seu Pla General d'Ordenació Urbana. En concret, va ser el 2004 quan el consistori va contractar amb l'empresa Territori i Ciutat els treballs. Al juliol del 2006 es van constituir una sèrie de taules de treball moderades per experts que van servir per a enriquir el document de referència inicial redactat per l'empresa. Al febrer del 2008, el ple aprovava sotmetre a informació pública el document del concert previ. Després de la recepció d'al·legacions i la seua incorporació al document, el concert previ es va remetre als òrgans competents en matèria d'ordenació territorial de l'administració autonòmica per a la seua revisió i aprovació. Al juliol del 2009 s'aprovava provisionalment el document de referència i a data

d'avui, encara estan realitzant-se tràmits administratius per a l'aprovació definitiva del projecte.

És per això que el grup municipal socialista ha reclamat l'acceleració del procés, esgrimint que servirà per a la reactivació de l'economia local. El portaveu dels socialistes benicarlondos, José Antonio Sánchez, es va mostrar convençut que "l'aprovació de la planificació urbanística de la ciutat permetrà que molts dels particulars amb parcel·les situades en partides fins ara rústiques pogueren complir amb els seus desitjos d'edificar un habitatge en les seues propietats", ajudant al desenvolupament de xicotetes economies com empreses locals de construcció o de proveïment de materials. Sánchez va dir no entendre l'alentiment del procés, tenint en compte que ja fa una dècada que es va iniciar. "Fa deu anys que van arrancar la redacció del pla i encara no sabem perquè no ix avant". I és que després de l'aprovació del document de referència, el dossier va ser remès a la comissió informativa d'Urbanisme, que al febrer del 2010 va emetre el seu informe. La conselleria de Medi ambient no va considerar adequat, entre altres aspectes, el creixement de la ciutat cap al nord. No obstant això, el dictamen sí considerava apropiat el Parc litoral esgrafiada en el document com zona verda. Tampoc considerava adequat l'esgrafiada de terreny residencial cap a l'oest, en la zona de

Sant Gregori i Ciutat Sènior, assegurant que aquest sector està afectat per "afeccions acústiques" i considera que "no es considera adequat sobrepassar la Rambla de Cervera, mantenint aquest element com a límit natural de la població".

TREBALLEN EN LES MODIFICACIONS DEL PGOU

En aquests moments el consistori treballa en la realització de les modificacions suggerides pel consell. Un dels aspectes que es tindrà en compte és la tolerància zero amb la construcció d'habitatges il·legals en el terme municipal, que en els últims anys ha estat un maldecap per al consistori atesa la seua enorme proliferació. Aquesta tendència s'evidencia sobretot en partides com Sanadorlí, o la costa nord, on les comunitats de veïns de les zones respectives han reclamat el canvi de classificació d'aquests terrenys per a poder donar eixida a les ganes d'urbanitzar dels seus propietaris. Açò, sumat a la rebaixa de metres de sòl qualificats com urbans, seran els dos puntales del nou ordenament urbà de Benicarló. L'ajuntament preveia en el document previ que va remetre al consell un total de 2,5 milions de metres quadrats com urbans, 266.000 com industrial terciari i 7,2 milions de metres quadrats com urbanitzables. En l'actualitat només existeixen classificats dins d'aquest últim apartat un total de 2,7 milions de metres quadrats.

BENICARLÓ DEDICARÀ QUASI DOS MESOS A HONRAR LA SEUA CARXOFA

text i foto NATÀLIA SANZ

Malgrat l'important deute que el consell manté amb Benicarló, aquest divendres arrancarà la XX Festa de la Carxofa.

El compliment que la ciutat farà a la seua hortalissa més preuada, l'únic producte hortícola amb Denominació d'origen de la província de Castelló, compleix anys augmentant el nombre d'actes que se celebraran. I és que malgrat que els 68.000 euros que deu la Generalitat a dia d'avui al Consell Regulador de la Denominació d'Origen Carxofa de Benicarló pesen en el dia a dia, l'organisme i el consistori han decidit apostar fort per la promoció del producte. Ho faran des de divendres que ve, amb l'arrencada de les celebracions i fins al mes de març, amb les últimes carxofes en els camps i els últims actes en la ciutat en el seu honor. Enguany un total de 36 bars i cafeteries de la ciutat oferiran les IV jornades del Pintxo de carxofa. El diumenge al matí, més de quatre-centes persones caminaran pel terme municipal per a cobrir la Ruta dels Aljubs. Entre el 18 i el 20 de gener s'incorpora un nou acte en l'agenda de la festa: el primer torneig de pádel carxofa de Benicarló que tindrà lloc en les instal·lacions de Pádel Indoor Benicarló.

El gruix dels festejos, no obstant això, es desenvoluparà durant el cap de setmana del 25 al 27 de gener. La primera de les cites tindrà lloc el divendres 25 amb la presentació d'una iniciativa europea per a promocionar les verdures i amb la presentació del llibre La cuina de la carxofa de Benicarló, en el qual han participat 16 restaurants de la ciutat i que ha

comptat amb la col·laboració de Josep Cuní, Pere Tàpies, Pepa Fernández i Àngel Alonso, tots ells guardonats amb la Carxofa d'Or. Aquest últim rebrà el mateix divendres a la nit el guardó més elevat dels festejos en el sopar de gala que se celebrarà en un conegut restaurant de la ciutat. Durant l'acte també es retrà un homenatge a l'Associació de la Dona Agrícola, coincidint amb el vintè aniversari de la seua constitució. Un dels actes més esperats i multitudinaris serà de nou la Torrà popular de carxofes, que se celebrarà el dissabte 26 i correrà a càrrec del Consell Regulador. Abans d'iniciar-se la torrà, Pep Gimeno, Butifarra, oferirà un recital de Romanços. Ja el diumenge al matí la tradicional Demostració Gastronòmica, traurà al carrer a 26 restauradores, que oferiran variats plats elaborats amb carxofes. En total, es prepararan més de 15.000 racions per a servir entre les milers de persones que acudeixen cada any a aquest acte que requereix d'un gran esforç d'organització i que atrau cada any a molta més gent.

COMPLICADA SITUACIÓ LA DELS CENTRES SOCIALS

text NATÀLIA SANZ

Sarah Vallés, regidora de Benestar Social de Benicarló, quadra i recuadra el pressupost de l'Organisme Autònom de Centres Socials Especialitzats que presideix tots els mesos.

Els impagaments de la Generalitat Valenciana obliguen a recompondre quasi diàriament els comptes municipals, atès que d'aquest ens depenen més de cent treballadors, que atenen les diferents residències amb seu al municipi. En total el Consell deu a data d'avui 1'1 milions d'euros, un deute que ha arribat a provocar greus tensions de tresoreria a la fi d'enguany. La situació va millorar amb el primer pagament del consell, en el qual es van abonar el 60% de les ajudes de 2012 destinades a les residències. En aquests moments queden pendents de pagament el 100% de la subvenció del 2012 que rep el geriàtric per a la seua gestió i el 40% de les ajudes a les residències El Collet, Sant Francesc i 9 d'Octubre. Vallés va explicar que amb aquests pagaments i impagaments només es pot garantir el pagament de les nòmines dels empleats dels mesos de desembre, gener i

febrer, "gràcies a l'aportació municipal que realitza el consistori a l'OACSE", va indicar Vallés. I és que l'executiu municipal ha previst realitzar una sola aportació al OACSE a l'inici de l'any per a poder garantir l'estabilitat durant uns mesos, fins que no s'haja efectuat l'esperat pagament per part del Consell.

De fet, la corporació va aprovar fa unes setmanes el pressupost municipal, que contempen una partida amb la que plantar cara a una possible despesa per a pagar els interessos en cas que el OACSE haguera de demanar de nou un crèdit per a pagar les nòmines dels treballadors i els proveïdors en cas que no arriben les subvencions de la Generalitat. Segons l'edil d'Hisenda, José María Serrano, els impagaments per part de l'administració autonòmica compliquen el funcionament del consistori ja que "els ajuntaments estan obligats a pagar als proveïdors en un termini i estem al final de la corda, donant la cara a proveïdors i a la gent que també té els seus problemes. Per culpa d'aquests deutes estem pagant no en el termini que voldríem però sí en un termini molt raonable". De fet, els proveïdors van cobrar a mitjans de desembre les factures del 30 de setembre.

COMPTE ENRERE PER A SANT ANTONI

text i foto NATÀLIA SANZ

Paula Senar va ser l'encarregada de donar-los el toc final: l'arrebossat amb sucre en pols, que les converteixen en un dels dolços més desitjats de tot l'any a Benicarló. La Dama de la Cofradia de Sant Antoni Abat de Benicarló tancava així un intensíssim cap de setmana en el que prop de cinquanta persones es donaren cita en el Forn del Bisquerí per a elaborar les típiques 'coquetes' que acompanyen la festivitat del sant. És tradició en la ciutat que els set matrimonis que conformen l'entitat encarregada d'organitzar la festa en el municipi, donen forma al dolç. Per a això han utilitzat ni més ni menys que 2.000 quilos de farina, 900 litres d'oli, 450 litres de aguardiente i moscatel i 250 quilos de sucre. Els ingredients es barregen en la pastera curosament, mentre les pales s'encarreguen de pastar-los a poc a poc. Mentre, sobre la llarga taula amatent en el centre del forn, un centenar de mans no paren de treballar. Es tracta de donar forma rodona a un pessic de massa, de la grandària d'una nou. Després de col·locar-la sobre la 'llanda', es pessiga en el centre per a crear-li una espècie de banyes

. Quan els dolços cobreixen totalment el suport, al crit de "llanda!" un dels mayorales l'arreplega per a transportar-la al forn. I és que malgrat que el treball és molt, ja que cal elaborar 125.000 coquetes, l'organització dels mayorales permet que la faena condisca molt. Així, mentre uns s'encarreguen de repartir els recipients amb la massa per la taula, uns altres pasten els dolços. Un tercer equip arreplega les llandes i les duu fins al forn, on pacientment esperen els forners per a introduir-les en l'interior i coure-les. Després d'aquest procés, es deixen reposar i es dipositen en les típiques caixes blaves cobertes amb paper de seda, on se'ls arrebossa amb el sucre en pols. Per animar el treball, no falten les bromes entre tots els que participen de l'elaboració dels dolços.

I més de cent cinquanta veïns de Benicarló es van donar cita en els baixos de la Cambra Agrària per a participar del ritual de l'*embolicà*. A les tres de la vesprada, mitja hora abans d'iniciar-se l'acte, es va formar una llarga cua a les portes del local. I és que ningú volia perdre's aquesta tradició, en la qual la confraria sol·licita la col·laboració del poble per a deixar els típics dolços llests per a la festa. Molts van ser els quals es van haver de tornar a casa sense poder participar de l'acte, donada la limitació del local. Els Majorals són els encarregats de disposar llargues taules en el recinte i anar repartint els instruments necessaris per a tan dolça tasca: un bon munt de coques i el característic paper de seda blanc, prèviament tallat en llargues tires. Però abans que els dolços siguin embolicats, altre mayoral s'encarrega de 'regar' les coquetes amb sucre en pols. Ara, només queda esperar al 15 de gener, quan la inauguració de l'exposició alegòrica de la festa en la ciutat, iniciï els actes commemoratius del sant.

Nou èxit del Cicle de Teatre Familiar

text REDACCIÓ

El Cicle de Teatre Familiar de Benicarló que ha tingut lloc aquests Nadals ha tancat amb un nou èxit de participació. 1.800 espectadors van disfrutar dels cinc espectacles programats, amb una recaptació de 1.439 euros que es destinaran al menjador social.

La vuitena edició del Cicle de Teatre Familiar que cada any programa la Regidoria de Cultura ha tingut una gran acollida entre el públic de Benicarló, ja que han estat 1.800 persones les que han assistit als cinc muntatges programats del 26 al 30 de desembre. Les obres programades (des de les peripècies de Holmes i Watson, del Capità TanTan, la dansa de bombolles de paper o les històries de Gatacianta), de companyies majoritàriament valencianes, van penjar quasi tots els dies el cartell d'"entrades exhaurides". L'entrada, en concepte de donació, costava 1 euro, que s'ha destinat al menjador social. En total, la recaptació ha sigut de 1.439,45 euros.

Afegint els 600 euros que es van recaptar del concert d'orgue de Ricardo Miravet a l'església de Sant Bartomeu, els actes culturals programats a Benicarló aquests Nadals han aconseguit recaptar 2.039,45 euros, que es destinaran íntegrament al menjador social.

BREUS

text i foto NATÀLIA SANZ

EXIT, PER FI, DE LA CAVALCADA DE REIS

A les set de la vesprada del 5 de gener els voltants del port de Benicarló eren un formiguer de gent. Tots, grans i menuts, volien rebre als Reis Mags, que a aqueixa hora tenien anunciada la seua arribada a la ciutat. I puntuals a la seua cita, feien la seua aparició per la bocana del port a bord d'un veler amb el qual havien realitzat el viatge a la ciutat. L'alcalde de la ciutat, Marcelino Domingo, i la Reina de les Festes, Marta Febrer, eren els encarregats de rebre'ls amb tots els honors al costat de la resta de corporació municipal. A continuació, Les seues Majestats ocupaven les carrosses que la Comissió de Festes havia disposat per a ells i iniciaven el recorregut que els va dur al centre de la població. Van formar el seguici els Gegants i Cabuts, la Associació Musical Ciutat de Benicarló i la Colla de Dolçainers i Tabaleters. Una hora més tard, treien el cap des de la balconada de l'ajuntament a la plaça per a

pronunciar el tradicional discurs als més menuts, que esperaven ansiosos les paraules dels il·lustres visitants de la ciutat. Els recomanaren als xiquets ficar-se al llit prompte perquè ells pogueren realitzar el seu treball-

TRANSPORT DELS USUARIS

Dos mil euros aportaran l'ajuntament de Benicarló per al transport d'usuaris del centre de dia gestionat per Ateneu. Els usuaris tindran a la seua disposició un servei de transport que els traslladarà des del seu domicili fins al centre, on rebran teràpies de rehabilitació contra el dany cerebral sobrevingut que han patit. Ateneu assisteix a les persones amb dany cerebral adquirit a través de les instal·lacions amb que compta a Benicarló, en el carrer 9 d'Octubre. Aquest conveni de col·laboració venia signant-se fins a la data amb la Diputació provincial, no obstant això, a partir d'ara, s'efectuarà de forma individual amb cada ajuntament. La treballadora social de l'entitat, Katy Rivera va remarcar la necessitat d'aquestes aportacions per a poder sufragar aquest transport que permet "traslladar al centre de rehabilitació a aquestes persones". Per la seua banda el president de Ateneu, Juanjo Forner, va posar al consistori com exemple i va voler agrair a l'Ajuntament de Benicarló la seua col·laboració un any més, ja que "sense aquestes ajudes resultaria impossible desenvolupar el nostre treball, que ja és difícil en aquests moments". Finalment l'alcalde Marcelino Domingo va remarcar l'aposta del consistori pels serveis socials, a través de les entitats que estan treballant en la ciutat i va convidar a la resta d'ajuntaments que col·laboren mitjançant aportacions per a poder finançar el transport dels seus conciutadans perquè aquests "puguen efectuar exercicis de rehabilitació i poder viure un poc millor".

AGENDA**De l'11 al 27 de gener**

VI Jornades del Pinxo de la Carxofa
Organitzen: Bars i cafeteries de Benicarló.

Diumenge 13

8.00h XI Caminada pels Aljubs del Terme Municipal. Sortida des de Pavelló Municipal. Arribada a la pista exterior del Pavelló Municipal.

Diumenge 13

18.00 h Concert de música tradicional.
Magatzem de la Mar. Organitza: Confraria Sant Antoni.

Del 15 de gener al 20 de febrer.

II Exposició Fotogràfica Festa i Fira de Sant Antoni. Mucbe.

D.O.
II Mostra
col·lectiva
d'artistes
de
Benicarló

ALFREDO ALTBÀS
JESÚS MAESTRO
ROMÁN DOMÉNECH
ROSA SORIANO

13 desembre 2012
03 març 2013

Inauguració, dijous
13 de desembre de 2012, a les 19 h

NOTA DE PREMSA

“30 alumnes per aula és una salvatjada pedagògica”

El diputat per Castelló de Compromís, Josep Maria Pañella, ha declarat que “des de Compromís, considerem una autèntica “salvatjada pedagògica” l’obsessió del PP per dur endavant cursos amb uns 30 alumnes per aula. La proposta inicial que formulava el Consell consolidava l’augment de ràtios a 30 alumnes, augmentava la ràtio mínima per concedir unitats en centres incomplets i obria la possibilitat a l’agrupament de cursos, cicles o nivells diferents en unitats de centres complets; i, si bé és cert que la pressió dels sindicats ha aconseguit corregir alguns dels punts més conflictius, la resolució final que Conselleria ha forçat a aprovar al Consell Escolar Valencià consolida plenament la proposta original d’augmentar fins a 30 el número

d’alumnes que es poden matricular en una classe”.

Pañella sosté que “els arguments que han defensat alguns dirigents del PP, tant a nivell estatal com autonòmic, afirmant que no hi ha cap relació directa entre el nombre d’alumnes per aula i la qualitat educativa sencillament no se sosté. La invocació d’altres temps, amb criteris pedagògics completament superats, basats purament en l’aprenentatge memorístic, l’únic que demostren és com han quedat aquestes persones anquilosades en el temps, parlant en ple segle XXI de mètodes que ja estaven obsolets durant el segle XX, quan es practicaven en temps franquistes. Qualsevol ensenyant sap que, diguen el que diguen, hi ha una relació ben directa entre el nombre d’alumnes per una classe i les possibilitats d’un treball individualitzat sobre tots i cadascun d’ells”.

El diputat de Compromís ha denunciat també que “la Conselleria

s’ha negat a atendre la petició unànime de tots els sindicats per a retirar l’article que permet l’accés de les famílies a la informació de les avaluacions diagnòstiques abans de matricular els fills i filles. Això comportarà en la pràctica l’establiment de rànquings i la divisió dels centres públics d’acord amb els resultats de les avaluacions. Això és el que busca l’administració amb aquest article, i s’avança així a la política segregacionista contemplada en la LOMQE, la nova reforma educativa impulsada pel més que discutible ministre Wert. Des de Compromís tenim molt clar, per tant, la nostra més ferma oposició a aquestes dues mesures, tant pel que fa al nombre màxim d’alumnat per aula com als criteris de rànquings i divisions entre els centres públics escolars. Donem, per tant, ple suport a la resposta dels sindicats, i treballarem des de tots els àmbits per a que aquestes mesures antipedagògiques no es duguen a la pràctica”.

COMPROMÍS

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

EDITORIAL

866

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Emprenedoria i PGOU

Sembla que els emprenedors per una banda i l'aprovació definitiva del PGOU seran l'aposta que han triat els benicarlandos per sortir-ne de la crisi. Tant de bo siga l'encertada.

Si tenim en compte que en els últims dos anys, quan la crisi econòmica ja era evident, les altes de nous establiments comercials ha superat a les baixes en el mateix període, tal volta s'albire una mica de llum en aquest túnel tan llarg en que s'ha convertit la crisi econòmica.

És clar que això, així fredament, no vol dir res atés que també els tancaments d'establiments oberts fa temps, i alguns de recent obertura, també ha estat important però, tot i així, la nota positiva és que la gent busca alternatives de treball. I eixa és la millor notícia, que la gent no és conforma.

Cal veure també si la posada en marxa de tot el que representa l'aprovació del nou Pla General d'Ordenació Urbana de la nostra ciutat també es convertirà, com asseguren els nostres dirigents, en un altre puntal

dinamitzador de la nostra economia domèstica. Però per a que això passe també cal que la nostra classe política dirigent es fique les piles d'una vegada perquè aquest PGOU siga una realitat més prompte que tard. I és que deu anys amb la càrrega que està representant la seua no aprovació definitiva és un llast que ja no es podem permetre.

Si tindre un nou PGOU pot representar, per poca que siga, una ajuda a la nostra dinamització econòmica... ja estem fent més que tard. I en açò, els dirigents polítics del PP benicarlando tenen molt a explicar, i a fer, si tenim en compte que en aquest llarg període de temps, que ha representat tot aquest procés, han estat, si més no, governant amb majoria absoluta.

Veurem si d'una vegada passem de les polítiques del sí, sí... a les de fer... sense desfer i aposten decididament pel comerç de proximitat, que és el típicament nostre. Hi ha encara molt a millorar, el seu entorn, els accessos, l'enllumenat dels carrers, les infraestructures viàries, la publicitat institucional,... que sí és competència municipal.

De la resta que puga faltar, que siga competència dels botiguers, pel compte que els té, segur que ja s'encarregaran ells mateix.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa. Per a la Confraria de Sant Antoni. Que mengen tots bona cosa de carxofes per agarrar forces perquè la festa seguisca tan lluïda i popular com sempre.

Panissola. Per a tots els regidors de l'Ajuntament de Benicarló perquè amb els dies que han passat no ha sortit cap responsable de la sanció del milió i mig d'euros que haurem de pagar entre tots. Haurien de dimitir tots, els de tots els partits. Uns per no donar explicacions satisfactòries i els altres per no demanar-les amb contundència.

laveubenicarlo@terra.es

[twitter:@Elstafaners](https://twitter.com/Elstafaners)

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LA

Col·la
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

FITXA DE SUBSCRIPCIÓ A LA VEU DE BENICARLÓ (2013)

Nom _____ Cognoms _____
 Domicili _____
 Població _____ CP _____ Telèfon _____
 Correu electrònic _____

Se subscriu a La Veu de Benicarló, per l'import de 85 euros (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 26,60 euros anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència Bancària

(1) Domiciliació: Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 85,00 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12580 Benicarló)

Signatura;

a dia _____ de _____ de 2013

Domiciliació Bancària

BANC / CAIXA

ADREÇA

NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE

CODI DE COMPTE

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a La Veu de Benicarló

(2) Transferència bancària de 85,00 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló.

C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info
La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassó

www.3x4.info

LA FILOXERA
M A G A Z I N E

benicarló al día
diario digital de benicarló

LABORA: **Culleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, RÍ, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
 © COPISTERIA GRÉVOL
 Dipòsit legal/ CS-193-2004
 Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
 12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Carxofes, webs i regidors

Ja fa un temps parlàvem que la web eixa que havia de promocionar el nostre poble a través de la regidoria d'Agricultura i de la festa de la carxofa, "Sabor de Benicarló", anava com els crancs, o siga, cap arrere. Va sortir, amb més errades que menys a les traduccions del seu receptari particular, per la festa de la carxofa de l'any passat i sembla que continua igual. Els tafaners, que sempre fiquem el nas allà on no toca, l'hem tornat a clavar en aquest lloc per veure si la pasta gansa que ens costa la broma ha de servir per alguna cosa més que per fer grossa la butxaca d'algú. I no res, igual que Pere fava, igual estic que estava, al mateix lloc i amb les mateixes notícies d'ara fa un any. I això que hem esta mirant-ho aquesta setmana, i les anteriors, i les anteriors i... Allí fa un grapat de mesos que no s'actualitza res de res ni es fa seguiment de cap esdeveniment relacionat ni amb l'agricultura ni amb la pesca ni amb la gastronomia locals, ni molt menys amb la carxofa d'enguany. I no és perquè no han sortit notícies! Senyor

text LA COLLA DE TAFANERS

regidor de la carxofa i altres verdures, a vore si es miren una mica millor com gasten els diners i, un cop feta la foto, són capaços de supervisar que la cosa fa el seu fet. Mentrestant **Rodrigo Rato**, que ha deixat a Bankia un forat de 24.000€ ple de vergonya, assessorarà Telefonica per uns 100.000€ anuals.

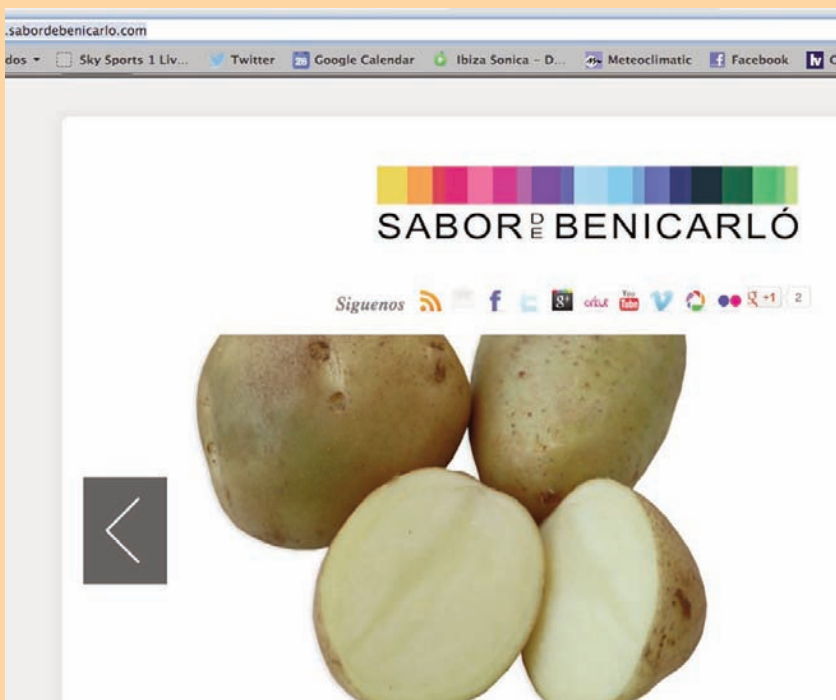
Carxofes, regidors i entrenadors

Per cert, i ja que estem a les portes de la següent mostra carxofera per antonomàsia en el seu XX aniversari, ja era hora que el distingit amb la *Cynara cardunculus* aurifera fóra algú del poble, Àngel "Pitxi" Alonso, dit de passada un

nom amb suficient projecció mediàtica en el mercat on més la venem, el de Catalunya. Els tafaners hem de reconèixer que el regidor del ram, per fi, n'ha encertat una. En la llengua del seu partit, "más vale tarde que nunca". Ara, el que no sabem és si els seus companys de silló d'ara, i sobretot d'abans, estaran massa d'acord amb l'elecció. I és que la caverna pepera sempre ha demostrat, per activa i per passiva, un "oblit" més que sospitós de l'exentrenador de la selecció nacional catalana. O si no, què se n'ha fet de les moltes firmes recollides per particulars, o les de moltes associacions, o les de molts periodistes, sobretot els esportius, que demanaven posar el seu nom al camp de futbol del Benicarló? Perdudes en algun calaix? Doncs, ja seria hora que algú les traguera.. i posara les coses al seu lloc. Seria un acte de desgreuge en favor d'una persona que sempre ha portat el nom del nostre poble allà per on ha passat. I no n'han estat pocs! I mai no ha demanat res a canvi. Per una vegada, podríem deixar de banda les hipocresies mentre **Rodrigo Rato**, imputat per quatre presumptes delictes de falsificació de comptes, administració deslleial o apropiació indeguda s'embutxaca una picossada d'euros per posar la seua experiència al servei de Telefonica.

Cistelles, Terry i retallades

Mira tu quines coses ens passen als tafaners, resulta que a un dels nostres li ha tocat una cistella de Nadal... amb pernill i tot! Sí, el que llegiu, d'eixes que tenen les llaunes de pinya i préssec en almívar, d'escopinyes i una botella de conyac Terry... Més content que un gínjol s'ha quedat el tafaner en qüestió. Ara, després de molt pegar-li voltes, ens ha enviat també la seua reflexió, perquè els tafaners també reflexionem, encara que alguns no ho semblen, dient-nos que, tot i així,

ve de la p gina anterior

la cistella en qüestió no compensa la retallada de la paga extra, ni la resta de retallades que estem patint. Com també ha reconegut que ajuda a poder empassar-s'ho tot una mica i que entre més finet. De tota manera, ho podem dedicar a tots aquells que pensen que la Loteria de Nadal compensa el desmantellament de les polítiques socials. La resta de la colla ja li hem donat la contestació: enhorabona! I quan fem el tast? Mentre ens amorrem al Terry segur que ens recordarem de **Rodrigo Rato**, que com a responsable del Ministerio de Economía y Hacienda, va dirigir la privatització de la companyia que ara el contracta per reforçar "la visión global de Telefónica".

La Veu té eco

I nosaltres que pensàvem que *La Veu* era una illa en el nostre país? Doncs, no! Va i resulta que ha sortit un nou diari digital, igualet, igualet que aquest pamflet en què escrivim nosaltres... però del País Valencià. Sí, *La Veu del País Valencià*. Ací us

en passem l'enllaç perquè no deixeu de seguir-lo, igual que al nostre: http://www.youtube.com/watch?v=mE6_7Jb0wAY&feature=share. A vore si entre tots deixem de ser una illa i ens convertim en una cosa "normal". Que ja seria hora! **Rodrigo Rato**, no ho oblideu, cobrarà ara quan vosaltres useu una línia de Movistar o qualsevol altra extensió de Telefonica. Més de 100.000€ anuals.

Notícia del poble veí del nord (podeu clicar "saltar publicidad")

Recollons, fins i tot amb el valencià ens passen per endavant els del poble veí del nord. Doncs no resulta que el passat Nadal trauen una felicitació on es podia enviar un missatge personalitzat en vídeo, amb sant Nicolau o els reis mags, promocionat pel seu ajuntament, "als més menuts de la casa"? Nadal en valencià... i nosaltres que? És que ací sempre hem d'anar a remolc? No ens estranya que ací tinguem aprovat un decret de suport al castellà... com, pobret, no el parla ningú i els d'Esquerra Republicana van pel carrer ablanint a garrot els

castellanoparlants! Si no fem riure... fem plorar! No us posem la imatge perquè no cal promocionar-los més... tot i que ho hauríem de fer per refregar-la als polítics de ca nostra. Però no, ens neguem. La rivalitat... és la rivalitat! Però mentre va ser president de Bankia **Rodrigo Rato** rebia una remuneració anual de 2,34 milions d'euros.

Mossens, reis i pastorets

I bé, tanquem la paradeta tafanera fent una repassada del que va ser l'arribada dels Reis, suposadament d'Orient. A vore, ho diem perquè, com sempre, estos reis que ens arriben fan honor al bilingüisme més tradicional de la nostra comunitat... començant a parlar... en castellà. Suposem que això és genètic en nosaltres i segueix eixa mil·lenària tradició que té com a divisa "para que nos entiendan". Però per a ser justs, cal dir que també ho van fer en valencià. Autènticament bilingües! En fi, que ja sé sap, ací, les tradicions es creen tan ràpid... com es cremen les falles. I posats a parlar d'actes tradicionals, com no,

també és tradició que una de les carrosses... es trenque només arrencar la cavalcada. Són les coses de les tradicions! Però per a tradició, una que ha deixat de ser-ho. Així, enguany teníem t a f a n e r s desperdigolats per diversos llocs entre l'ajuntament i la mateixa parròquia de Sant Bartomeu per no perdre detall. I així, resulta ser que a última hora (com tot en este poble), no es va poder celebrar el Pessebre vivent. Segons conta l'altra tradició, el Nen Jesús que tocava... tenia febre (es veu que només hi ha un bebè

ve de la p gina anterior

disponible a tot Benicarló) i els pastorets estaven desapareguts, per la qual cosa (versió oficial no tafanera), es va haver de suspendre l'acte d'adoració. Però ai!, que con la iglesia hemos topado, els mossens van alçar el crit al cel i van dir que res, que els Reis havien d'adorar al Ninyet, fóra com fóra. I per això oferiren gratia et amore l'església perquè l'acte es celebrara a l'interior del temple. Òbviament, amb la condició que fóra en acabar la missa de les 20h. La comissió de festes no va tindre, més remei? que endarrerir tot el seguici Reial per tal que arribaren a l'església com a prompte, a les 20,30h, hora en què la missa ja havia finalitzat. A tot açò, **Rodrigo Rato**, nomenat per la revista econòmica Bloomberg el cinquè pitjor empresari de 2012, contribuirà que la teua companyia telefònica augmente els beneficis.

Reis, carrosses i carbó

La història era que els Reis arribaren puntuals al pantalà exterior del port. Però ens demanem per què redimonis els fan desembarcar allí si només hi poden accedir la premsa i quatre gats més. I mal comptats atès que ni l'alcalde

ni les dames s'aproparen a vore'ls baixar del vaixell. No volfem dir-ho, però com també hem dit més amunt, en això ens guanyen els nostres veïns del nord perquè tots els xiquets del poble veuen la cerimònia de desembarcament reial a primera fila. Bé, els nostres, al final... arribaren, desembarcaren i saludaren les autoritats en el temps establert. Però ep, a partir d'ací començaren els retards. Tardaren a pujar a les carrosses, tardaren en arrencar la cavalcada i, quan ho aconseguiren, pam! una que es trenca i produeix un bon desori.

Sort que l'espectacularitat del seguici i les bones temperatures d'enguany van ajudar a passar la tardança. I és que els Reis arribaven a l'Ajuntament... quan tocaven les nou de la nit, una hora una mica intempestiva per a uns xiquets que, suposadament, havien d'anar a dormir prompte esperant els regals al matí. Per cert, com és que hi havia tants de xiquets mastegant carbó, l'autèntic, al carrer Pius XII? Devia ser que als Reis també els han arribat les retallades? Com anem! I quin mal de panxa li deu fer ja a **Rodrigo Rato** de tant de riure!

Al voltant de la plaça

Conten que fa uns anys les queixes d'una sola senyora, resident en un pis del Benicarló

Centro, va ser prou per desplaçar la fira del centre del poble. Conten que els municipals persegueixen quatre xiquets que practiquen amb el monopati al voltant de la font de la sènia i dels quals no s'ha queixat ningú. Per cert, la farola més pròxima a la font està solta i qualsevol dia els pot caure al cap. Hi haurà responsables quan això passe o és una mesura dràstica per anar eliminant-los? Ens ha arribat als tafaners que van elevar una petició formal a l'alcalde perquè els habilités una zona apropiada després d'haver-los desmuntat la pista de la carretera de Peníscola... perquè feien massa enrenou, és clar, són menors i no voten. Encara no han tingut resposta. Potser quan facen 18 anys... I potser quan faran 18 anys els que resideixen prop de la plaça de la Constitució aconseguiran fer una becadeta els dissabtes a la tarda perquè algú, un indignat passat de rosca, haurà metratllat des d'una finestra tots els bombos i bombistes que no tenen altra cosa que fer que fer-nos retrunyir el cap mentre provem de fer la migdiada. Que com és cosa de frares no se'n queixa ningú a l'Ajuntament? O el soroll (de les urnes) no els ho deixa sentir? A **Rodrigo Rato** l'encisaria aquesta tradició benicarlanda tan accentuada.

IGNORÀNCIA CULPABLE

La de l'encara ministre d'Educació, de cognom estranger –Wert- envers els resultats –favorables i contrastats- dels programes d'immersió lingüística, avalats per la comunitat científica internacional, com els més contundents en l'aprenentatge –també del castellà!- en els territoris amb llengua pròpia.

No es prou, però, amb l'aval de la mateixa UNESCO, de la Comissió Europea i del Tribunal Constitucional, que el titular d'Educació s'entesta en qüestionar aquell model amb l'objectiu d' "*españolizar*" –és a dir empobrir i limitar- als estudiants de Catalunya, recolzant les dues dotzenes i mitja de famílies, que s'entesten en tancar-se –i tancar als seus fills- en un monolingüisme retrògrad.

Clar que d'un tertulià a sou, promogut a ministre, què es pot esperar?

RETORN AL PASSAT

Des que Rajoy arribà a la Moncloa, amb la promesa de solucionar (!?) la crisi econòmica –que ara ens tenalla més que abans-, el seu gabinet no ha parat de girar la vista arere i retornar-nos al passat, de trista memòria. Ara és amb la "recuperació" de l'assignatura de religió –catòlica, *of course!*- com en els millors temps de la dictadura nacional catòlica, deixant per als "altres" cursar valors i ètica.

Heus ací com queda en paper mullat el mandat constitucional d'un estat no confessional i es promou l'adoctrinament d'una part de la població escolar, mentre es castiga a la resta a cursar una "alternativa".

Marc Antoni Adell

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Mire, senyora Garcia, li seré sincer i no amagaré res del que penso. Per això avui li vull explicar que no tinc ganes de posar-me a escriure d'unes informacions que van vore la llum ara fa dues setmanes, en plena voràgine nadalenca i a les portes del final d'any. El cos em demana no escriure res del Nadal ni del cap d'any ni del que segurament deu ser una de les informacions que avui apareixen a aquestes pàgines: la cavalcada dels Reis Mags de l'Orient, encara que Baltasar venia d'occident.

Però malgrat les meues intencions, no puc deixar escapar una cosa que he vist i que ha ratificat la importància de la notícia. Perquè a la pàgina quatre he constatat que els que siguen "pagaran" una sentència desfavorable en cinc anys. He seguit conscient de la importància d'aquest fet en vore l'accent damunt la lletra a. Ara si que he acabat d'entendre la gravetat del fet.

Fins ací el que li volia dir al respecte del que vaig llegir fa dues setmanes i del que pràcticament no me'n recordo de res. A més a més ja he arreplegat tots els exemplars d'aquesta revista corresponents a l'any que ha passat i els tinc preparats per a emportar-me'ls a l'enquadrador. Aquest és un dels motius pels quals no vull escriure res del darrer número. Havia de desfer el que tenia fet i no tenia ganes. Si, soc un mandrós, però d'això no n'ha de fer ningú res, que ja m'ho carregó jo tot sol.

Potser avui seria un bon dia per tal d'escriure coses sobre el que ens ve al damunt amb aquest període de dotze mesos que comença i que no pinta gens bé. Jo, que soc un pusil·lànim de mena, voldria que

tothom millorara en la seua vida. No entenc aquelles persones que gaudeixen de les desgràcies dels altres. A mi no em fa enveja ningú. M'alegro molt quan a les persones del meu entorn els va bé, però no em

es traduirà en menys despesa i prescindir de les coses que no ens resulten bàsiques. És clar que tot dependrà del concepte que cadascú tinga d'allò que és bàsic. Potser ens adonarem que moltes de les coses que ens han resultat imprescindibles no ho eren tant. Potser valorarem més unes altres coses i fins i tot algú se'n pot arribar a adonar de que això de passejar una mica pel camp és més bonic i satisfactori que no passar-se les hores davant la pantalla d'un ordinador, un mòbil d'última generació, una tablet (que a mi eixe nom em recorda al pa amb xocolata) o romanços per l'estil. També potser hi haurà qui descobrirà que a les pàgines dels llibres hi ha un món a l'abast de tots que és infinit i que ens dona més satisfacció la seua companyia que no veure com se'ns esmunyen les hores a la barra d'un bar amb la mirada perduda. Fina i tot algú pot arribar a pensar que els gairebé quatre euros que li costa cada caixa de tabac els podria posar a una vidriola i dedicar-los a coses més profitoses.

Jo, per la meua part, no m'he fet cap propòsit per a l'any que comença. Suposo que seguir escrivint-li a vostè, senyora Garcia, totes les setmanes mentre aquest vaixell puga aguantar aquesta tempesta que tenim al damunt. El que si que faré és gaudir de les petites coses que ens dona la vida quotidiana i que, malgrat les dificultats, ens la fan més fàcil de portar.

Realment per a ser feliç no cal tant. Les coses materials no ens omplen. Hem de gaudir més de les persones que ens envolten i que estimem i mantenir sempre una actitud positiva davant la vida. No ens podem amargar per quatre dies que hem de viure.

dona cap satisfacció vore com a altres amb els que no tinc relació no els va tan bé. En el pitjor dels casos l'únic que sento és indiferència, però mai alegria.

Què ens portarà l'any que comença? Sense cap mena de dubte, poques coses bones a nivell econòmic, laboral i consumista. Des del meu ignorant punt de vista, poc podem avançar si els sous van cap avall i els preus cap amunt. Aquesta perversa perspectiva és la que se'ns ve al damunt i, per tant, haurem de passar el dia a dia amb les butxaques més escolades que l'any passat. Això

En la casa

Exilis

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

No sóc en absolut un cinèfil, ni m'agrada especialment el cinema francès, ni coneixia de res (ho sento) el director François Ozon. Però dimecres passat vaig sortir impressionat i entusiasmat de veure *En la casa*, un film d'aquest director. Una pel·lícula francesa, sí, dit així pot fer arrufar el nas a més d'un, i fins i tot a mi, a priori. Desgraciadament, serà per culpa d'aquests prejudicis que la immensa majoria dels espectadors es perdran aquest film totalment magnífic, un de les millors que he vist en molt de temps (la qual cosa no té gaire mèrit, ho reconec, perquè no veig tant cine com voldria, però alguna cosa deu significar).

En la casa presenta un professor de literatura d'un institut de secundària desencantat amb els seus alumnes (aquí, colzades i mirades còmplices de la meua dona) que descobreix en una redacció rutinària la d'un alumne que escriu amb traça. Un problema, però: explica com, amb l'excusa d'ajudar un company amb les matemàtiques, ha entrat a casa seua i descriu la seua família. El text acaba amb un enigmàtic "continuarà". A partir d'aquí, l'alumne anirà donant al professor progressius lliuraments de la seua relació amb la família a través del qual el primer anirà donant consells d'escriptura al primer.

Un exercici que per a tots dos navega entre la literatura i el voyeurisme morbós.

La història avança de manera perfectament trenada, impecable, sense deixar cap espai en blanc, alternant la relació alumne-professor amb la inserció del cada cop més tèrbol adolescent en la família de classe mitjana. Però aquesta segona trama se'ns explica a través de la versió que apareix en les narracions que entrega al professor. De manera que es dilueix la frontera entre la realitat i la ficció: tot allò ha passat de debò o s'ho imagina el jove autor? o el jove actua sobre la realitat perquè li proporcione matèria per a la ficció? Tot plegat condueix a una complicació de la situació que al professor de literatura se li n'anirà de les mans.

Explicat així, sembla molt complicat, i segurament ho és si s'analiza en profunditat, però justament la gràcia de la pel·lícula és que no ho sembla. Tot flueix amb facilitat,

prenent des del començament l'atenció de l'espectador que ja no pot apartar els ulls ni la ment de la història que se li ofereix a la pantalla. No importa què és realitat i ficció en les històries de l'adolescent; el que importa és la manera com la narració t'inxampa. Per a la qual cosa compta amb més ingredients: uns diàlegs intel·ligents sense ser pedants, unes dosis de barreja de gèneres (des de la comèdia fins al misteri) i uns actors inspiradíssims, desconeguts del tot per a mi, especialment Fabrice Luchini i Ernst Umhauer, els dos protagonistes.

Una pel·lícula de les que deixen impressió en l'espectador, d'aquelles que hores i dies després de vista segueixes donant-li voltes. Potser la literatura o la ficció només són unes formes refinades de voyeurisme? No us perdeu la darrera seqüència, amb homenatge inclòs a *La finestra indiscreta* de Hitchcock. Absolutament recomanable.

Joan Barreda guanya la segona etapa del Dakar 2013 i es fica líder en motos

text VICENT FERRER

El pilot de Castelló, Joan Barreda va aconseguir la victòria en la segona Etapa del Ral·li Dakar, disputada amb eixida i arribada A Pisco, Perú, després de 242 quilòmetres cronometrats.

El pilot d'Husqvarna by Speedbrain va imposar un ritme fort des de l'inici de l'especial, en la qual partia en 10a posició, i ja en els primers controls de pas marcava diferències importants sobre els seus competidors. A partir del quilòmetre 150 va arribar al cap de cursa, circulant en grup fins al final de l'especial. Barreda aconsegueix així significatives diferències

de temps sobre els seus rivals més importants. Després de la disputa de les dues primeres etapes, Joan lidera la classificació general de la prova.

Joan Barreda al final de l'etapa va manifestar "Estic molt content, és important començar així. De moment estem complint amb el pla que teníem establert, avui tocava atacar. No ha estat fàcil mantenir-se en la ruta correcta, al principi havia un punt delicat, però ràpidament he agafat el rumb bo i hem pogut mantenir un bon ritme. Ha estat un bon dia. L'equip ha treballat molt bé i és molt sòlid. Demà tindrem un dia complicat, però confie plenament que puguem mantenir-nos en el grup de davant".

El jugador "Cacho" es baixa en la plantilla del Castell de Peñíscola FS Benicarló

text VICENT FERRER

El jugador Felipe García Tovar, conegut esportivament com Cacho, ha arribat a un acord amb es Castell de Peñíscola FS Benicarló per a rescindir el seu contracte.

Cacho ha estat lligat a l'entitat des de fa quatre temporades, el jugador sempre ha demostrat estar plenament involucrat amb el projecte, però motius laborals propis a Vila-real on resideix, dificultaven la seua total implicació aquesta temporada pel que club i jugador han arribat a un acord en el qual Cacho canvia d'equip i a partir d'ara milita en les files del Auto-Real de la seua ciutat.

El club vol agrair a Cacho els seus anys de treball en els que sempre ha estat un exemple de disciplina i fidelitat i li desitja la millor de les sorts.

TORNEM-HI

text **RODOLFO SERRANO**

PACO DELCASTILLO

Després del descans nadalenc, el CDB tornarà aquest diumenge a la competició. Han estat dues setmanes sense futbol i, ho reconec, en tinc mono. No és només que no he vist el meu Benicarló més que en un partidet de costellada que es va jugar el dia 29 de desembre contra la Cava sinó que, ai, no el podré vore fins el dia vint-i-set d'aquest mes. Ara anem primer a Massamagrell i després repetim novament per un camp d'aqueixos de prop de València. Tot això són tot compromisos difícils. Jo no en tinc ni idea, però la gent que hi entén diuen que aquests equips dels voltants de la capital no baixen mai perquè tenen el règim a favor, que entre ells són tots molt col·legues i estan compinxats. A més, en aquesta estranya situació econòmica que vivim, els equips d'aquests llocs amb una densitat de població elevada poden accedir a jugadors més barats. No ho sé, repeteixo. M'agradaria de veritat tindre la saviesa futbolística que tenen els amics Gregorio Segarra i Vicent Ferrer. I la seua seguretat a l'hora de donar l'opinió. Però no, sóc un cagadubtes. De vegades Gregorio em diu: avui juguem amb deu. És aquest comentari una figura retòrica, naturalment, perquè el que vol donar a entendre és que dels onze futbolistes n'hi ha un que pel seu rendiment és com si no hi fóra. I jo, atemorit, dic un nom. De vegades l'encerto, però d'altres em fa comprendre que estic equivocant. L'altre dia van sortir els dos per la televisió d'Ulldecona i em van deixar bocabadat. Quantes coses saben. Una perquè pregunten, dos perquè porten molts anys en l'ofici i tres perquè tenen un instint esmoladíssim que fa que quan s'expliquen les coses queden claríssimes i sense possibilitat de ser rebatudes per l'obvietat. Admirable.

En el partidet que vam jugar contra la Cava vaig tindre el goig de poder xerrar tota l'estona amb Vicent Ferrer. Aquest xic —aquest home, ai— n'ha vist de tots els colors. Vam tindre temps de parlar de tot. Del llibre que Àngel Rodríguez havia escrit sobre Fontcuberta, del senyor Julià —avi de Vicent— que va vindre a Benicarló des de Sabadell per treballar al tèxtil, de la poca solidaritat que van demostrar molts benicarlantos que diuen que ho són (benicarlantos i solidaris) en no apropar-se al camp de futbol tot i tractar-se d'un partit a benefici de Càritas... i, especialment, vam riure molt. A això devem aspirar les persones, no? Si quan vaig a vore el Benicarló pego dos crits —de bon rotllo, eh!—, parlo amb uns i amb altres, em puc entreindre criticant el mal gust de Josvi Palanques a l'hora de triar la música amb què castiga els nostres timpans durant el descans i, sobretot sobretot, me'n ric una mica, no puc demanar-li res més a Nostre Senyor. Aspiro a aqueixa felicitat domèstica, sense pretensions, que a estones i a un preu molt econòmic puc gaudir. També, també, vam parlar de futbol. Faltaria més. El dia aquest va debutar un tal Dani, davant centre provinent del Masnou. Pel que siga, va xutar dues vegades a porta i, nyas, va marcar dos gols. Vicent diu que sí, que ens pot ajudar, que Marcos Cano està molt sol a la davantera i que serà un bon reforç. Si ell ho diu... veritat serà. Però jo tinc els meus dubtes. Una flor no fa maig i les dues o tres vegades que he vist l'equip B, he comprovat que hi ha

també davanters que no ho fan malament. En fi, ja ho sentirem dir.

Vam tindre també ocasió de comentar el sopar nadalenc de la plantilla i directiva del CDB al qual havia tingut ocasió d'assistir com a membre de la canallesca. Home, que li vaig dir jo, fa quinze anys que òmplic una pàgina cada setmana parlant del Benicarló i a mi no em diu ningú res. Em va contestar que allí només estaven invitats els mitjans seriosos i no les revistes de chicha y nabo. Davant l'evidència vaig haver de callar. A més, estaven verdes. Un altre àpat d'excessos el meu castigat estómac no l'haguera pogut suportar. Sí, excessos. Que què és un excés? Un excés és, per exemple, en comptes de menjar-se mitja onceta de xocolate, menjar-se tota la tableta sencera a mos redó. Un excés és, per exemple, en comptes de tastar un trosset de tarró cruspir-se la pastilla sencera. Un excés és, en definitiva, beure's l'ampolla de cava semisec sencera en comptes d'assaborir-ne una copeta. Estaven verdes, ja dic.

En fi, se'm perdonarà la boutade aquesta, però cada setmana he d'omplir una pàgina parlant del Benicarló. Si fa no fa.

DAVID LEÓN I SARA MARQUÉS GUANYADORS DE LA COPA NADAL 2012

text i fotos CNB

El passat diumenge 30 de Desembre a les 12 h a la benicarlanda platja del Morrongo es va celebrar la tradicional Copa Nadal. Enguany no es va poder fer al port de Benicarló per causa de les significatives dificultats burocràtiques que implicava organitzar-ho allí.

Un total de 20 intrèpids nedadors es llançaren a les fredes però tranquil·les aigües de la mar mediterrània per a disputar la prova.

El guanyador masculí va ser David León del CN Vinaròs i la guanyadora femenina va ser Sara Marqués del CN Benicarló.

El trofeu al nedador de més edat el va aconseguir Vicent Llorach de 64 anys, de Benicarló, i el del nedador més jove, Marc Veà de 13 anys, del CN Benicarló.

La temperatura ambient era de 15°C i a l'aigua es registraven 13°C.

S'ha d'agrair, una vegada més, la presència dels Bombers, Creu roja i Protecció civil, que donaren el seu suport durant la realització de la prova.

Al finalitzar la carrera es va oferir als participants una xocolata calenta elaborada, com es tradicional també, per Isabel Muñoz.

El regidor d'esports de l'ajuntament de Benicarló, Joaquín Pérez i la dama del club, Maria Coll, foren els encarregats d'entregar els trofeus als participants.

Classificació masculina:

- 1) David León
- 2) Miguel Piñana

- 3) Joel segura
- 4) Javier Traver
- 5) Marc Veà
- 6) Agustín Parra
- 7) David Valdearcos
- 8) Jordi Curto
- 9) Alfred Ferrer
- 10) Damián Vidal
- 11) Joaquín Dieste
- 12) Andreu Barreda
- 13) Vicent Llorach
- 14) Javier Ferrer
- 15) Didier Mateu
- 16) Guillermo García

Classificació femenina:

- 1) Sara Marqués
- 2) Marta Valdearcos
- 3) Noemí Anta
- 4) Blanca Jovaní

NADAL MUSICAL A LA BANDA

text i foto REDACCIÓ

Quan arriba el Nadal la Banda de Benicarló obri les portes per a celebrar-ho amb gran quantitat d'activitats de caire musical, cultural i social.

La primera actuació va tenir lloc el passat 15 de desembre a l'Auditori Municipal on conjuntament amb la Coral Polifònica Benicarlanda es va oferir un concert per a celebrar el XVé Aniversari de la representació de l'obra benicarlanda L'Estel del Collet. A partir d'aquest moment tot un seguit d'audicions per part dels alumnes d'instrument de l'Escola de Música a la seu de l'entitat així com el Festival de Nadal a l'Auditori Municipal de mans dels alumnes de llenguatge musical sota la direcció i el treball dels seus professors, omplien l'agenda durant aquests dies festius.

Cal dir que en aquestes actuacions i des de fa ja uns anys, l'entitat mostra la seua vessant més solidària col·laborant amb ONG's amb un camp d'acció local amb els donatius i aportacions recollits en les mateixes. En aquesta ocasió han estat dirigits a la Conferència de Sant Vicent de Paul i van ser entregats per la nostra Musa, Raquel Tena. Per primera vegada, des d'aquests Nadals la Banda ha habilitat conjuntament amb Càritas Interparroquial de Benicarló un punt de recollida d'aliments, roba, joguines... que no només es mantindrà durant aquests dies de festa sinó que també estarà disponible la resta de l'any. Una altra de les activitats que es duu a terme des de fa molts anys i que darrerament s'ha revitalitzat és el muntatge i exposició del pessebre

gràcies a l'ajuda de músics, Musa, directius i pares i que va ser visitat per la Regina de Festes i la seua Cort d'Honor així com diferents autoritats locals i un nombrós seguici de persones.

Finalment, la participació en la cavalcada dels Reis Mags durant la seua visita a Benicarló representats per una secció de percussió amb una batucada donava el punt i final a una intensa programació nadalenca.

